(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RESOLUTION

af 21. juni 1999

vedrørende en håndbog for det internationale politisamarbejde og foranstaltninger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af vold og uroligheder i forbindelse med internationale fodboldkampe

(1999/C 196/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som tager følgende i betragtning:

(1) Den Europæiske Union har bl.a. som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejdet,

(2) Rådet vedtog den 9. juni 1997 en resolution om forebyggelse og bekæmpelse af fodboldvandalisme gennem erfaringsudveksling, stadionforbud og mediepolitik [1],

(3) i Europarådets regi blev der den 19. august 1985 vedtaget en konvention om tilskuervold og dårlig opførsel ved sportsbegivenheder og i særdeleshed ved fodboldkampe,

(4) det er nødvendigt at intensivere indsatsen mod fodboldvold på basis af de seneste års erfaringer, især erfaringerne fra europamesterskaberne i fodbold i 1996 og verdensmesterskaberne i fodbold i 1998 samt resultaterne af den vurdering af tidligere trufne foranstaltninger, der blev gennemført af politisagkyndige på initiativ af Nederlandene,

(5) det anses for overordentligt vigtigt, at der tilvejebringes en fælles ramme for politiet i medlemsstaterne for så vidt angår indholdet og omfanget af politisamarbejdet, politiets forbindelser med medierne, samarbejdet med tilhængernes ledsagere og politikken for adgang til fodboldstationer,

(6) der er et stort behov for at fastlægge ovennævnte fælles ramme i en håndbog for politiet, og

(7) med forbehold af eksisterende nationale bestemmelser og Europa-Kommissionens udøvelse af de beføjelser, der er blevet den tillagt i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

HAR VEDTAGET FØLGENDE RESOLUTION:

1. Rådet henstiller til medlemsstaterne, at der styrker samarbejdet, navnlig det praktiske samarbejde mellem polititjenesterne, med henblik på at forebygge og bekæmpe vold og uroligheder i forbindelse med internationale fodboldkampe.

2. Med henblik herpå stilles den i bilaget indeholdte håndbog, der viser eksempler på arbejdsmetoder, til rådighed for politiet. Den kompetente arbejdsgruppe i Rådet anmodes om fremover at foreslå de nødvendige ændringer til denne håndbog, på grundlag af de seneste erfaringer.

---

[1] EFT C 193 af 24.6.1997, s. 1.

BILAG

Håndbog for det internationale politisamarbejde og foranstaltninger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af vold og uroligheder i forbindelse med fodboldkampe, som mindst en medlemsstat deltager i eller er vært for

Indhold

1. Politiets forberedelse

Myndighederne og politiet i arrangørlandet skal allerede på et tidligt stadium inddrage politiet i de deltagende lande i forberedelserne.

2. Tilrettelæggelsen af politiets samarbejde

Myndighederne og politiet i arrangørlandet skal tage hensyn til kravene til tilrettelæggelsen af det internationale politisamarbejde.

3. Politiets behandling af oplysninger

Myndighederne og politiet i arrangørlandet skal tage hensyn til kravene til politiets behandling af oplysninger.

4. Samarbejdet mellem politi og stewards

Myndighederne og politiet i arrangørlandet skal inddrage dem, der ledsager tilhængerne fra de deltagende fodboldforbund, i en støttefunktion ved udførelsen af opgaverne og søge at nå frem til et optimalt samarbejde med disse.

5. Checkliste vedrørende mediepolitik og kommunikationsstrategi til brug for politiet/myndighederne ved store (internationale) mesterskaber og kampe

Politiet skal benytte checklisten vedrørende mediepolitikken.

6. Krav til adgangs- og billetpolitik

Myndighederne i arrangørlandet skal tage hensyn til de overordnede betingelser, der gælder for arrangørerne for så vidt angår adgangspolitik, idet både billetpolitik, billetadministration og adskillelse af rivaliserende tilhængergrupper indgår som væsentlige elementer heri.

7. Oversigt over dokumenter, der tidligere er vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union

En oversigt over afgørelser, som Rådet tidligere har vedtaget, viser, hvilke foranstaltninger der hidtil er truffet.

KAPITEL 1

Politiets forberedelse

— Den formelle anmodning om støtte indgives af den ansvarlige minister i arrangørlandet, som rådgives af de berørte polititjenester. Omfanget og sammensætningen af støtten anføres i anmodningen, under hensyn til de særlige mål med samarbejdet.

— Anmodningen om støtte forelægges for det udenlandske politi i god tid før mesterskabet eller kampen. Den udenlandske gruppe af politifolk, der skal yde støtte, har brug for mindst otte ugers forberedelsestid.

— For politiet i arrangørlandet er det kun hensigtsmæssigt at anmode om udenlandsk politistøtte fra lande, som kan bidrage med noget ekstra.

— Det internationale samarbejde i form af politistøtte sigter mod en sikker afvikling af begivenheden og har følgende særlige mål:

1. information

2. rekognoscering

3. genkendelse

4. ledsagelse under politikontrol.

— Politiet i de lande, der yder støtte, er ansvarligt for gennemførelsen af en forudgående risikoanalyse, herunder en beskrivelse af de besøgende tilhængeres profil og en beskrivelse af prototypen på risikofodboldtilhængere fra dette land. Disse indberetninger ajourføres løbende. I de enkelte lande koordinerer de nationale kontaktpunkter vedrørende fodboldvold formidlingen af oplysninger til politiet i arrangørlandet.

— En risikoanalyse af tilhængergrupperne i det pågældende land er i første omgang bestemmende for, på hvilke af de fire nævnte områder politiet i arrangørlandet anmoder om politisamarbejde.

— Det udenlandske politi angiver, hvorvidt det er i stand til at imødekomme anmodningen om støtte til politiet i arrangørlandet. Dernæst fastsættes størrelsen af den udenlandske gruppe af politifolk ved samråd.

— Størrelsen af gruppen af politifolk er således ikke den samme for alle lande, men afhænger i nærmere bestemt omfang af truslen og risikoen fra de tilhængere, der kommer fra det pågældende land, og funktionelle overvejelser.

— Inden for en udenlandsk gruppe af politifolk kan der, afhængigt af hvilken type støtte der skal ydes, og afhængigt af gruppens størrelse, sondres mellem følgende funktioner:

1. Operationelle politifolk, som tager sig af rekognoscerings-, genkendelses- eller ledsagelsesopgaver.

2. En operationel koordinator, der skal stå for koordinationen af de operationelle politifolks aktiviteter og formidlingen af oplysninger.

3. En talsmand.

4. En forbindelsesofficer, der navnlig har til opgave at udveksle oplysninger mellem sit hjemland og værtslandet. Da områderne offentlig orden, fodboldvold og terrorisme kræver forskellig sagkundskab, kan den centrale nationale forbindelsesofficer bl.a. foreslå værtslandet at give sit samtykke til, at der udstationeres endnu en forbindelsesofficer i værtslandet.

5. En leder, der er funktionelt og hierarkisk ansvarlig for sin gruppe; hvis der imidlertid oprettes et nationalt politikoordinationscenter, er han kun hierarkisk ansvarlig for forbindelsesofficeren; det funktionelle ansvar for forbindelsesofficeren ligger i så fald hos lederen af koordinationscentret.

— Politiet i arrangørlandet giver det udenlandske politi lejlighed til at sætte sig ind i tilrettelæggelsen af politiets indsats i værtslandet og/eller den (de) pågældende by(er), hvor der skal spilles, samt stadions placering og til at mødes med de operationelle øverstbefalende i de pågældende spillebyer på den eller de dage, hvor kampene spilles.

KAPITEL 2

Tilrettelæggelsen af politiets samarbejde

— Kvaliteten af værtslandets politimæssige indsats øges, når politiet kan få politistøtte fra de lande, som de voldelige tilhængere kommer fra.

— Den støtte, som det udenlandske politi kan yde, udnyttes optimalt og indgår som sådan i værtspolitiorganisationens taktiske koncept.

— Lederen af gruppen af politifolk fra det land, der yder støtte, får egen talsmand stillet til rådighed, hvis det ønskes. Lederen af gruppen bestemmer, hvilke egenskaber talsmanden skal have.

— Den talsmand, der knyttes til en støttegruppe, fungerer i givet fald som forbindelsesled mellem medierne og medlemmerne af støttegruppen.

— Værtspolitiorganisationen garanterer de støtteydende udenlandske politifolks fysiske sikkerhed.

— Politiet i arrangørlandet sørger efter samråd med fodboldarrangøren for, at de støtteydende udenlandske politifolk er i besiddelse af sådanne adgangskort (ikke nødvendigvis siddeplads), at de på behørig vis kan udføre deres opgave i og omkring stadionerne ved de kampe, som de er inddraget i.

— Politiet i det land, som tilhængerne kommer fra, fører tilsyn med risikotilhængere fra rejsens begyndelse til det land, hvor kampen spilles. Ved landegrænsen finder der en behørig overdragelse sted mellem polititjenesterne (herunder færdsels- og jernbanepolitiet).

— Værtspolitiorganisationen knytter mindst en politiledsager til gruppen af politifolk fra det støtteydende land; vedkommende skal have tilstrækkelige sprogkundskaber og kvalifikationer til at holde kontakt med holdet på operationelt plan og til at aflægge rapport.

— Politiet i arrangørlandet skal råde over tilstrækkelige tolke i de tilrejsende tilhængeres sprog. Dermed undgår man, at de støtteydende politifolk fra de forskellige lande i for høj grad kommer til at udføre tolkeopgaver og dermed ikke egentlige operationelle opgaver.

— Værtspolitiorganisationen stiller de nødvendige kommunikationsmidler til rådighed for gruppen af politifolk fra det støtteydende land.

— Gruppen af politifolk fra det støtteydende land fører samråd med politiet i arrangørlandet om det udstyr, som gruppen af politifolk skal medføre, og om brugen af det.

KAPITEL 3

Politiets behandling af oplysninger

— Politiet i arrangørlandet sørger for, at det støtteydende udenlandske politi har indsigt i informationskanalerne og informationsstrukturen, idet der tages hensyn til karakteren af oplysningerne alt efter, om der er tale om terrorisme, strafferetlige personoplysninger (lovovertrædere), oplysninger vedrørende den offentlige orden, oplysninger om fodboldvold.

— Politiet i arrangørlandet står under hele mesterskabet og/eller kampen i forbindelse med det nationale politi i det (de) deltagende land(e) via den forbindelsesofficer, som det pågældende land har udpeget og stillet til rådighed. Der kan rettes henvendelse til denne forbindelsesofficer på områderne offentlig orden, fodboldvold og terrorisme.

— Politiet i arrangørlandet sørger for, at forbindelsesofficeren fra det støtteydende land ikke skal tage sig af kontakten med medierne, hvis han ikke ønsker det.

— Forbindelsesofficeren befinder sig under mesterskaber, som strækker sig over flere dage, i det nationale koordinationscenter og under enkeltstående kampe i det lokale koordinationscenter i værtslandet.

— Forbindelsesofficeren fra det støtteydende land har til opgave løbende at ajourføre risikoanalysen.

— Forbindelsesofficeren fra det støtteydende land indhenter løbende oplysninger fra politiet i sit hjemland om tilhængernes adfærd i dette land under mesterskaberne eller kampen.

— Politiet i arrangørlandet sørger for, at de oplysninger, det modtager fra den udenlandske gruppe af politifolk, i god tid formidles videre til rette vedkommende i dets egen politiorganisation. Politiet i arrangørlandet udpeger en person, der er ansvarlig for information, som tilknyttes den støttegruppe, som skal tage sig af rekognoscering og genkendelse. Han kan kontaktes af lederen af gruppen og er ansvarlig for, at oplysningerne formidles på korrekt vis.

— Politiet i arrangørlandet sørger for, at der ikke opstår forskelle i kvaliteten af de oplysninger, der er til rådighed på lokalt og nationalt plan.

— Såfremt der oprettes både et nationalt og et lokalt politikoordinationscenter, holder disse centre hinanden underrettet. Der tages ved denne informationsformidling hensyn til de oplysninger, som formidles af forbindelsesofficeren fra det støtteydende land.

— Når tilhængerne rejser hjem, underretter det nationale koordinationscenter i arrangørlandet politiet i tilhængernes hjemland samt politiet i transitlandene, hvis der kan forventes uroligheder.

Hvis der ikke er oprettet et nationalt koordinationscenter, varetager det lokale koordinationscenter denne funktion.

KAPITEL 4

Samarbejdet mellem politi og stewards

— Politiet og stewardernes organisation samarbejder og supplerer hinanden, uden at det berører de enkelte parters eget ansvar og opgaver.

— Politiets samarbejder med lederne af stewardernes organisation.

— Politiet bør overveje at optage en ledende person fra stewardernes organisation i sin kommmandocentral.

— Politiet sørger for, at oplysningerne fra stewardernes organisation når frem til rette vedkommende i arrangørlandets politiorganisation.

— Politiet sørger for, at lederne af stewardernes organisation råder over de oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

— Politiet i det støtteydende land skal holde kontakt med lederne for de stewarder fra deres land, som yder støtte til arrangørlandet.

KAPITEL 5

Checkliste vedrørende mediepolitik og kommunikationsstrategi til brug for politiet/myndighederne ved store (internationale) mesterskaber og kampe

I. MEDIEPOLITIK

1. *Fastlæggelse af mediepolitikkens strategiske mål*

Det betragtes som et centralt mål, at politiet/myndighederne på nationalt og internationalt plan i samarbejde med medierne informerer befolkningen om de forestående mesterskaber og forberedelserne heraf og giver tilskuerne til disse kampe passende råd og vejledning fra politiet vedrørende deres sikkerhed.

Mediepolitikken er som middel betragtet en del af kommunkationsstrategien. Det er i den forbindelse politiets/myndighedernes rolle at medvirke til at sikre, at mesterskaberne afvikles i en festlig atmosfære.

Forklaring: En afbalanceret mediepolitik kræver, at man på forhånd fastlægger det strategiske mål. Den videre udvikling af denne politik sigter mod at gennemføre det fastsatte mål. Man skal være opmærksom på mediernes interesse for specifik information såsom politiets/myndighedernes tackling af problematikken omkring hooliganisme og fodboldvold. Der gives i den forbindelse et tydeligt signal om, hvad der kan tolereres, og hvad der ikke kan tolereres.

2. *Fastlæggelse af, hvilke resultater der søges opnået med mediepolitikken*

Følgende betragtes som resultater af en aktiv mediepolitik:

— et positivt image i den offentlige opinion af politiets og myndighedernes politik

— større komfort for tilskuerne og fremme af deres sportsånd

— imødegåelse af dårlig opførelse hos tilskuerne: dårlig opførsel betaler sig ikke

— bibringelse af en følelse af sikkerhed

— orientering af offentligheden om politiets forholdsregler og om, hvad der gøres i tilfælde af, at den offentlige ro og orden forstyrres.

Forklaring: Mediepolitikken må aldrig vække det indtryk, at der ikke kan ske noget, men skal give udtryk for, at der har fundet en grundig forberedelse sted, og at der ikke er nogen grund til panik.

3. *Mediepolitikkens karakter*

— den skal vække det indtryk, at situationen er under kontrol

— den skal få folk til at føle sig trygge og tillidsfulde

— den skal give udtryk for, at det ikke betaler sig at være hooligan

— den skal sigte mod åbenhed og gennemsigtighed.

II. KOMMUNIKATIONSSTRATEGI

1. *Metode til at nå målet*

— lang tid i forvejen opbygges der forbindelser med de medier, som beretter om mesterskaberne eller kampen

— samarbejde mellem presseafdelingerne hos politiet, de kommunale myndigheder, de statslige myndigheder, fodboldorganisationerne, UEFA, FIFA osv., idet kommunikationen finder sted på grundlag af en entydig opgave eller et klart kendskab til eget ansvarsområde

— der træffes foranstaltninger til at give alle berørte, herunder fodboldorganisationer, foreninger af fodboldtilhængere, turistkontorer, transportfirmaer og andre virksomheder oplysninger fra politiet

— oplysende foldere til udenlandske tilskuere, eventuelt sammen med andre turistinformationer

— oprettelse af et synligt pressekontor med informationsmedarbejdere og medietalsmænd under mesterskaberne

— daglige pressekonferencer og interview og anden relevant informationsformidling under mesterskaberne

— tilrettelæggelse af pressekonferencer inden mesterskaberne, hvor det gøres klart, hvordan man ser på samarbejdet med pressen.

2. *Midler til at nå målet/retningslinjer for succes*

— ansættelse af professionelle pressekorrespondenter på lokalt, regionalt og centralt plan

— i pressecentret stiller politiet flersprogede pressemedarbejdere til rådighed for medierne

— udarbejdelse af en informationsfolder på nationalt plan eller i samarbejde mellem de involverede lande

— udarbejdelse af information om lokale forhold

— oplysning om sikkerhed og praktiske anvisninger i turistkontorernes lokale publikationer og andre lokale aviser og publikationer

— offentliggørelse af antallet af anholdelser på grund af forstyrrelse af den offentlige orden, våbenbesiddelse, falske billetter, uautoriseret billetsalg, beruselse osv.

— evaluering af de internationale, nationale og lokale reportager i medierne vedrørende forberedelsen og forløbet af mesterskaberne

— oprettelse af en national arbejdsgruppe vedrørende samarbejde om mediepolitik.

3. *Vigtige forhold, som der skal fokuseres på*

1. Fastlæg kernen i budskabet

Forklaring: Det skal på forhånd fastlægges, hvad kernen i budskabet skal være. Dette centrale budskab i interviewet gøres klart for journalisten(erne).

2. Det centrale budskab skal kunne gennemføres

Forklaring: Der må ikke tilkendegives synspunkter, som ikke kan gennemføres. Hvis dette alligevel sker, mister medierne noget af deres værdi som middel til at påvirke adfærd. Den politik, som politiet giver udtryk for, skal altså kunne håndhæves.

3. Rettidig forberedelse

Forklaring: Tiden mellem opstillingen af turneringsplanen og mesterskaberne skal bruges til en grundig forberedelse af mediepolitikken med sigte på politiets/myndighedernes egen rolle og eget ansvar.

4. Planlægning

Forklaring: Mediepolitikken skal inddrages i hele planlægningsfasen, og de tidspunkter, hvor medierne skal informeres aktivt, skal fastsættes.

5. Kontinuerlig og hyppig kontakt med medierne

Forklaring: Det er af stor betydning, at informationsudvekslingen og mulighederne for briefing af pressen/medierne finder sted kontinuerligt og regelmæssigt. Der tages hensyn til mediernes behov for at få oplysningerne hurtigt.

6. Medieprojekter

Politiet og myndighederne sikrer sig i forbindelse med særlige medieprojekter, at politiets oplysningsvirksomhed får tilstrækkelig opmærksomhed.

7. Vær forberedt på uforudsete hændelser

Forklaring: Så snart der indtræffer en hændelse, skifter mediernes interesse hurtigt fra sportsbegivenheden til forstyrrelsen af den offentlige orden. Man skal være opmærksom på, at en sportsreporter rapporterer ud fra en anden synsvinkel end en politireporter.

8. Medierne er foretagsomme

Forklaring: Man skal være opmærksom på, at medierne også er på jagt efter informationer uden for politiet. Der skal lægges særlig vægt på politiets drejebøger og optræden.

9. Åben, fuldstændig og aktuel information

Forklaring: Man bør vise medierne, hvordan politiet/myndighederne i givet fald optræder. Det er ikke nødvendigt at frygte medierne, når politiets planlægning og forberedelser er fyldestgørende. Politiet giver fuldstændige oplysninger. Oplysningerne kan kontrolleres og er aktuelle.

10. Udstråle sikkerhed

Forklaring: Det er vigtigt, at politiet har tillid til sin egen planlægning og udstråler og viderekanaliserer denne tillid til medierne. Politiet og myndighederne står inde for deres tilrettelæggelse af sikkerhedsforanstaltningerne.

11. Interview

Forklaring: Der bør træffes foranstaltninger for at forberede politiet på kontakt med medierne. Man skal sørge for, at politiembedsmanden kan arbejde i egnede omgivelser. Kontakterne med medierne skal helst finde sted mundtligt og personligt.

12. Begrænsning/afgrænsing

Tal sammen om politiets/myndighedernes egne ansvarsområder og optræden.

Forklaring: Der skal indgås hensigtsmæssige aftaler mellem de forskellige offentlige tjenester om, hvem der skal informere medierne, og om hvad. Når politiet og myndighederne optræder i medierne, bør de koncentrere sig om deres eget ansvar og optræden.

13. Fejl/beskyldninger

Forklaring: Parterne bør undgå at diskutere med hinanden via medierne eller fremsætte beskyldninger om fejl.

14. Samarbejde

Forklaring: Mediepolitikken må aldrig udvikles, uden at de andre parter inddrages heri. Også mediepolitikken er et område, hvor der skal samarbejdes.

15. Aftaler med udenlandske politifolk om, hvem der skal være talsmand

Forklaring: Når politiet i værtslandet får støtte fra politifolk fra andre lande, bør det aftales med disse politifolk, at de, såfremt de bliver kontaktet direkte af medierne, skal henvise til værtslandets politipressetjeneste. Denne aftale kan fraviges, hvis et støtteydende politihold med værtslandets tilladelse har knyttet sin egen sagkyndige pressetalsmand til holdet.

16. Inddragelse af politikolleger fra det land, hvor tilhængerne kommer fra

Forklaring: Ved interview/pressekonferencer i det land, hvor tilhængerne kommer fra, gøres der brug af støtte fra kollegerne i dette land. De har faciliteterne og pressekontakterne og kender de lokale og nationale reportere, herunder observansen i den presseorganisation, som de arbejder for.

17. Udarbejdelse af en liste over nationale pressetjenester til brug for politiet i arrangørlandet

Forklaring: Politiet i de enkelte lande udarbejder en liste over de vigtigste pressetjenester med angivelse af disse pressetjenesters målgrupper til brug for politiet i arrangørlandet. Ved hjælp af denne liste kan politiet i arrangørlandet henvende sig direkte til disse pressetjenester med information.

18. Vær opmærksom på pressetjenestens art

Forklaring: Når der skal bibringes en følelse af sikkerhed, skal man være opmærksom på, hvilken type pressetjeneste der er tale om, og denne pressetjenestes målgruppe. En sportsreporter har ikke så stor erfaring med at give udtryk for denne sikkerhed. Det skal der bl.a. tages hensyn til, når der udsendes pressemeddelelser og gives pressekonferencer.

19. Oprettelse af en fælles national arbejdsgruppe

Forklaring: Der nedsættes en fælles arbejdsgruppe mellem alle parter, politiet i de byer, hvor der skal spilles, det centrale informationskontor vedrørende fodboldvold, fodboldorganisationerne og de nationale myndigheder.

20. Faktuelle oplysninger

Forklaring: Alle repræsentanter for politiet og myndighederne kommunikerer med medierne ud fra den samme baggrundsinformation og med stor nøjagtighed. Af hensyn til samordningen af de faktuelle oplysninger kan det være nyttigt, at der til briefinger udarbejdes fælles informationsark og standardsvar på tilbagevendende spørgsmål. Spørgsmålene fra medierne bør dagligt udveksles indbyrdes.

21. Skriftlig pressemeddelelse

Forklaring: Pressekonferencerne understøttes med en skriftlig pressemeddelelse. Det har den fordel, at:

— teksten kan overvejes grundigt

— teksterne kan godkendes

— budskabet er utvetydigt (ingen senere diskussion om »misforståelser«)

22. Informationsfolder

Der udarbejdes en informationsfolder til tilhængerne, hvoraf det fremgår, hvilken opførsel der ønskes eller afvises med baggrund i landets kultur, og hvad der udgør en lovovertrædelse, som der skrides ind over for. Der bør også oplyses om andre relevante begivenheder og arrangementer, så tilhængerne kan føle sig velkomme. Folderen udleveres ved salget af billetterne.

23. Inddragelse af offentligheden

Forklaring: Offentligheden kan anmodes om at være aktiv ved at melde mistænkelige hændelser til politiet.

24. Afviklingsstrategi

Pressekontoret lukkes ved afslutningen af mesterskaberne, men også derefter skal politiets kommandocentral give oplysninger. Det skal angives, hvornår politiets informationsmedarbejder er til rådighed for debriefing og den afsluttende samtale med pressen.

25. Evaluering af mediepolitikken

Forklaring: Efter afviklingen af mesterskaberne udarbejdes der en evalueringsrapport om den førte mediepolitik og erfaringerne med medierne. Det skal fastlægges, hvilke forhold der kan drages lære af for fremtiden. I den forbindelse skal de polititjenester fra andre lande, som har ydet støtte, også inddrages.

26. Evalueringscheckliste vedrørende Den Europæiske Unions mediepolitik/politisamarbejdet

Politiet i arrangørlandet overvejer på grundlag af den nationale evaluering af mediepolitikken, om der er behov for at supplere eller justere visse dele af Den Europæiske Unions checkliste.

KAPITEL 6

Krav til adgangs- og billetpolitik ([1])

Hvis arrangørerne af store fodboldkampe ikke træffer tilstrækkelige foranstaltninger, kan det medføre enorme forstyrrelser i samfundet. Det har navnlig vist sig nødvendigt med foranstaltninger til at holde tilhængere borte, som udviser dårlig opførsel, eller som i alvorlig grad har gjort det tidligere, og med foranstaltninger med hensyn til adgangs- og billetpolitik og adskillelse af rivaliserende tilhængere.

Af hensyn til den offentlige orden og sikkerhed stiller myndigheder, politi og retsvæsen på forhånd krav, som arrangørerne skal opfylde for at måtte tilrettelægge et internationalt mesterskab.

1. *Billetpolitik*

Billetpolitikken er et vigtigt instrument til at fremme sikkerhed og orden på stadioner. Den sigter navnlig mod at adskille rivaliserende tilhængere, forebygge overfyldning og styre strømmen af tilskuere samt håndhæve stadionforbud, når disse tidligere er blevet pålagt af en fodboldorganisation.

([1]) I forbindelse med at de fastlægger deres billetpolitik, skal arrangørerne tage højde for EF's konkurrenceregler. Kommissionen vil tage hensyn til forhold vedrørende opretholdelsen af ro og orden ved anvendelsen af disse regler.

Udgangspunktet for de krav, som myndighederne og politiet skal stille til arrangøren med hensyn til en ansvarlig billetpolitik, er følgende:

— Billetterne skal tildeles på en sådan måde, at de spillende holds tilhængere holdes adskilt ved hjælp af en opdeling.

— Billetfordelingspolitikken, dvs. fordelingen af billetterne på de deltagende lande, skal tage hensyn til interessen for billetterne hos tilhængerne i disse lande.

— Salgspolitikken skal indrettes således, at salg af billetter på det sorte marked undgås.

— Det skal undgås, at tilhængerne kan købe billetter til et afsnit af stadion, som ikke er bestemt for dem.

— Det skal fremgå af billetten, hvem den tilhører, og hvor den er købt, kort sagt billettens historie skal fremgå.

2. *Billetadministration*

Billetpolitikken skal komme til udtryk i billetadministrationen, hvor

— adskillelsen af tilhængerne finder sted ved hjælp af en streng tildeling af (sidde)pladser til tilskuerne via billetterne, idet tilskuerens placering på stadion bestemmes ud fra det hold, som vedkommende er tilhænger af, og/eller ud fra tilhængerens nationalitet

— billetpolitikken skal udformes således, at tildelingen og dermed adskillelsen af de rivaliserende tilhængere ikke skades ved, at billetten overdrages på en eller anden måde

— overfyldning skal imødegås ved at lade stadions infrastruktur være bestemmende for den mængde billetter, der udbydes til salg. Også ved at bekæmpe falske eller forfalskede billetter forhindrer man overfyldning

— udgangspunktet er, at man for hvert station fastsætter adgangskapaciteten på grundlag af risikoanalysen, og at stadionkapaciteten ikke udnyttes fuldt ud. Det er nødvendigt med en frimargen, for at tilhængere med en gyldig billet til et afsnit af stadion, som er forbeholdt det andet holds tilhængere, kan få plads, idet det afgørende er det hold, som tilskueren er tilhænger af, og/eller tilhængerens nationalitet

— tilskuerstrømmen i og omkring stadion styres af en tilstrækkelig og let genkendelig opdeling af stadion og af de dermed forbundne instrukser

— håndhævelsen af stadionforbuddet sikres ved, at der oprettes et system for efterspørgsel efter og fordeling af billetter, samt ved foranstaltninger mod overdragelse af udstedte billetter, uanset i hvilken form

— en registrering, som arrangøren skal gennemføre som led i billetpolitikken, udgør en vigtig informationskilde for arrangøren, ledelsen og politiet.

Billetadministrationen fokuserer på adgangen til stadion, hvor det drejer sig om

— fremstillingen af billetterne

— fordelingen af billetterne

— adgangskontrollen.

3. *Adgangsbilletten skal opfylde strenge kvalitetskrav*

— Den skal give oplysninger om kampen og stadion.

— Den skal indeholde regler for tilhængernes opførsel.

— Den skal indeholde betingelser for adgang og ophold på tilskuerens eget sprog.

— Den skal angive billetindhaverens nationalitet.

— Den skal angive navnet på indehaveren og navnet på sælgeren/distributøren.

— I princippet er køberen af billetten også den endelige bruger.

— Billetten må ikke kunne forfalskes.

— Til billetten hører en såkaldt oplysningsseddel, hvorpå arrangøren i hvert tilfælde angiver

  — hvilke genstande det er forbudt at medtage på stadion

  — at det er forbudt at medbringe alkoholholdige drikkevarer og/eller narkotika på stadion

  — at der vil blive grebet ind, hvis der smides fyrværkeri eller andre genstande på stadion

  — at der vil blive grebet ind over for enhver form for fornærmende eller racistisk adfærd

  — at det kan føre til bortvisning fra stadion, hvis man sætter sig på en plads, som ikke stemmer overens med billetten

  — at tilskuerne må indvilge i at blive kropsvisiteret ved indgangen til stadion, og at de ved forevisningen af billetten er forpligtet til at legitimere sig, hvis de bliver bedt om det.

4. *Der skal stilles krav til distributionen af billetter*

— Arrangøren bekendtgør ved oplysningskampagner de officielle salgsadresser og den måde, hvorpå de sælges, henstiller indtrængende til offentligheden om ikke at købe billetter uden for disse adresser, og oplyser endvidere, at distributionssystemet ikke åbner mulighed for handel på det sorte marked.

— Arrangøren skal for hvert land og distributør konstant have indsigt i, hvor billetterne befinder sig.

— Fordelingen af de disponible billetter på målgrupperne skal ske på en sådan måde, at den brede offentlighed i almindelighed og tilhængerne af de deltagende hold i særdeleshed på redelig vis og i det omfang, dette er tilladt under EF's konkurrenceregler, kan råde over et tilstrækkeligt antal billetter.

— Arrangøren skal pålægge de nationale forbund i de lande, hvor der har vist sig ikke at være tilstrækkelig afsætning, at tage billetter tilbage.

— Arrangøren skal pålægge den officielle distributør at levere usolgte billetter tilbage.

— Arrangøren tager hensyn til, at distribution og salg af billetter i serier gør det lettere at administrere salgsprocessen; arrangøren skal stille krav til distributørernes pålidelighed.

— Arrangøren skal i tilfælde af uregelmæssigheder på ethvert tidspunkt kunne gribe ind i distributionsprocessen.

— Arrangøren pålægger distributøren en informationspligt. Distributøren meddeler arrangøren, hvordan billetsalget er forløbet, og giver om muligt også oplysninger om rejsearrangementer, indlogering osv.

— Såfremt tilskuere/tilhængere, der ønsker en billet, ikke udelukkende henvender sig til det nationale forbund eller deres egen klub, skal de angive, hvilket hold de støtter.

— Ved endelig tildeling af billetten kan dette tages i betragtning på grund af hensynet til den offentlige orden og sikkerhed.

— Billetterne kan ikke overdrages.

— Personer, som er omfattet af et stadionforbud, kan ikke få en billet; på kampdagen finder der ikke noget billetsalg sted.

— Køberne kan ikke få mere end to billetter; de udstedes på navn.

— Den endelige udlevering af billetterne finder sted så sent som muligt (ombytningsbeviser/vouchere).

— Arrangøren skal sikre, at den person, hvis navn står på billetten, dvs. indehaveren af billetten, i sidste ende får udleveret sin billet.

5. *Krav til en passende adgangspolitik og -kontrol*

   — Arrangøren meddeler på forhånd tilskuerne, hvem der har adgang til stadion, og hvem der er udelukket herfra.

   — Under alle omstændigheder får indehavere af et stadionforbud ikke adgang.

   — Tilskuere, som helt klart er beruset, får ikke adgang.

   — Tilskuere får ikke adgang, hvis de medbringer genstande, som kan udgøre en fare for sikkerheden og/eller ordenen på stadion.

   — Tilskuere får ikke adgang, hvis de medbringer genstande, som på en eller anden måde giver udtryk for politiske budskaber, diskrimination, racisme eller virker fornærmende.

   — Adgangskontrollen skal være kvalitativt i orden og omfatte kropsvisitering og håndhævelse af stadionforbud.

   — En gnidningsløs adgangskontrol skal forhindre, at der opstår lange køer.

   — Adgangskontrollen sikrer, at de enkelte afsnit af stadion ikke overfyldes.

   — Hvis der anvendes automatiserede adgangssystemer, skal disse opfylde strenge krav til pålidelighed og kontinuitet.

KAPITEL 7

Oversigt over tidligere dokumenter vedtaget af Rådet

1. Rådets henstilling af 30. november 1993 om det ansvar, der påhviler arrangører af sportsbegivenheder

2. Rådets henstilling af 1. december 1994 om direkte, uformel informationsudveksling med landene i Central- og Østeuropa i forbindelse med internationale sportsarrangementer (net af korrespondenter)

3. Rådets henstilling af 1. december 1994 om informationsudveksling i forbindelse med store arrangementer og begivenheder (net af korrespondenter)

4. Rådets henstilling af 22. april 1996 om retningslinjer for forebyggelse og bekæmpelse af uroligheder i forbindelse med fodboldkampe. I bilaget hertil findes en standardformular til udveksling af politiefterretninger vedrørende fodboldhooligans (EFT C 131 af 3.5.1996, s. 1)

5. Fælles aktion af 26. maj 1997 vedrørende samarbejde om offentlig orden og sikkerhed (EFT L 147 af 5.6.1997, s. 1)

6. Rådets resolution af 9. juni 1997 om forebyggelse og bekæmpelse af fodboldvandalisme gennem erfaringsudveksling, stadionforbud og mediepolitik (EFT C 193 af 24.6.1997, s. 1)

7. Oversigt over de nationale korrespondenter inden for fodboldvandalisme.